

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

18. Dies Decemb. Lux tua, veritas; & veritas Tu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

convitium, nullum, quod corpore non excepit supplicium. Vincens est, ut fur, consputus, ut blasphemator, percussus a lapâ, ut Pontificiæ Majestatis violator, derisus ut sacrilegus in Deum; flagellatus, ut malefactor; spinis redimitus, ut Regiæ dignitatis affectator; ad mortem condemnatus, ut populi seductor; suspensus in patibulo, binos inter latrones, ut Princeps latronum: atque ita, ut omnium sceleratissimus, interfector omnibus cruciatibus. Ecce hîc re&issima via ad Regnum Dei, sanctissima gesta Christi. Et quod Christo non debes amoris tributum? qui se voluit, quod imitareris, tibi esse exemplum? Hoc mihi jam ratum est, & fixum; totum cor meum in te figere, & me ad normam tuæ vitæ fingere: Donec aërem cor trahet, simul trahet, simul attrahet spiritum amoris: donec venæ micabunt, simul emicabit amor: donec immortalis meus vivet animus, simul te amabo. Sine manibus, sine pedibus, sine lingua exercetur Amor: ubi cor est, ibi est copia amoris. Tuo igitur Cordi Sacro-Sancto, totum cor consecro, dico, dedico: donec in Templo magno tuo celebrem solemnitatem hujus meæ dedicationis; ubi omnia tua, erunt mea, si hîc mea sint prius tua. Eris cum Christo concors, si dederis ei cor:

Ne fias vacors, esto cum Numine concors.

18. DIES DECEMB.

Lux tua, veritas; & veritas Tu. *S. August. Confes. 4. c. 9.*

Christus est
veritas.

Non satis fuit Christo, si nobis, ne erraremus ambulando, esset Via; Vo-

luit, ne deciperemur credendo, esse Veritas. Veritas

ritas procul habitat à sensibus ; quia illi innexi sunt innumeris erroribus. Si credis tantum visui , eris Christo invisus : si auditui, malè apud eum audies : si odoratui, non eris Christi bonus odor : si tactui, audies statim ; (a) *Noli me tangere* : si gustui, non gustabis, quàm suavis sit Dominus. Renuntia sensibus, ut percipias, verborum, quæ Veritas loquitur, sensa ; aliàs censeberis inter insensatos. Veritas, est cælestis planta, non floret in terris : non alitur carne, & sanguine ; quia caro & sanguis non revelabit tibi arcana Veritatis. Antequam ad nos descendit Veritas, hoc est, Redemptor generis humani ; totum mendacii tenebris caligabat genus humanum, veluti in cæco specu, aut tenebricoso antro, aut tetro spelæo : ita ut nulla pateret vel rimula, per quam vel tenuissimus Veritatis radius posset elucere. Hinc, sicut nulla Divinæ Veritatis lucebat scintilla ; nulla quoque Divini amoris ardebat favilla : tandem, ut, dissipatâ veluti opacâ nube, Veritas ubique lucis suæ effunderet radios, quæ semper fuerat sursum, Veritas deorsum descendit ; ut homines, qui erant de deorsum, quæ sursum sunt, quærent ; quæ sursum sunt, saperent. Quidquid non est ad normam Christianæ Doctrinæ, sive Veritatis, est mendacium, fraus, vanitas, error. Quantum ergò sumus obnoxii Christo ; cujus doctrinâ, possumus nullis obnoxii esse erroribus. Omnes per Fidem credimus vera ; sed non omnes credimus verè.

II. Si credis vera, quæ Christus dicit ; cur moribus contradicis ? Si est verum, (quod indubiè est vero verius) quod oportuerit Christum pati, ut in-

Sss 3

trâ-

(a) Joan. 20.

traret in gloriam suam ; cur tu non modò pati nolis, sed patiendi occasiones fugis ? Si verum est, Deum providere omnia in bonum justorum ; cur tam acerbè affligeris ? cur tam amarè angeris, levibus, quos subis, laboribus ; exiguis, quas pateris, angustis ? Si hæc quàm vera, tam verè credis ; dum adversa tibi eveniunt, totus lætitiis incederes. Si hîc in terris videres, delapsum è cælis, unum aliquem vel è sanctissimis Viribus, ut Davidem ; vel ex Apostolis, ut Paulum ; vel ex Angelis, ut Gabrielem ; qui tibi certò asseveraret, & quidem ex parte Dei, esse Dei voluntatem, desiderium, addo & imperium, ut hanc, quâ affligeris, æquo animo sustineres calamitatem ; quia illa cederet in magnum tuæ & gratiæ in terris, & gloriæ in cælis cumulum ; nõne hoc sufficeret ; ut illam perferres non modò cum patientia, sed lætitia ? Agnosce hîc tandem te, qui credis vera, non credere verè. Cur non modò toleras, imò, & toto desiderio non anhelas pati ? cùm idem sit hîc pro Christo pati ; imò, & patiendò mori, ac cœlo nasci. Illud quod tibi è cœlo adferret nuntium ; Paulus, vel Angelus, non debes tam certum existimare, ac quodcunque punctum fidei : in simili enim eventu posses incertus de veritate ambigere ; an non sit sub Angelo lucis, satanas ; aut sub pelle ovina, lupus ; aut spiritus malignus, qui tibi illudat : & denique, cùm possis falli tuis sensibus. Igitur, si Veritas hæc ex fide certior sit, quàm si Angelus de cœlo Evangelizaret tibi ; cur minùs te debeat commovere ?

III. Nos, qui gloriamur nomine Christiano ; nihil minus facimus, quàm quæ Christus. Quomodò
pos-

possemus majori odio prosequi Paupertatem; quàm, si Christus sub interminatione æterni exitii, nobis præcepisset odisse, & fugere Paupertatem? Quomodo potuissemus, magis averfari Humilitatem; si dixisset: Omnis, qui se humiliat, damnabitur; quàm modò, cùm tamen promittit, eum, qui se humiliat, exaltandum? testimonium est Christi; & scimus nos Christiani, quia verum est ejus testimonium. (a) *Beati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam; quoniam ipsorum est regnum cælorum.* Nos ita persecutionem abominamur; ac si dixisset: Miseri, qui persecutionem patiuntur; quia ipsorum est domus infernorum. Dicit Christus: *Beati mundo corde, &c.* Quis tamen in mundo, studet esse mundo corde? Scimus, quod Christus sit Veritas; nec tamen plus ei credimus, quàm si esset ipsa vanitatum vanitas. Si quid nobis suadeat mundus; nobis oraculum; Si quid suggerat dæmon; nobis quasi lex est; tam facile illi credimus; ac si pro nobis fuisset mortuus. Ita averfamur Christi consilia, spernimus monita, contemnimus imperia; ac si illa effutisset, vel fatuus aliquis in trivio, vel histrio ridiculus in theatro, vel Syco-phante in foro. O Deus! hoc debeo corruptæ naturæ, quæ corpus, ut inutile pondus humi premit, unaque secum colligatum animum, pronum in terram vergit. Cupit quidem anima, tanquam Aquila supra terras, & maria, & nubes, & supra quidquid est mortale in hac vitâ mortali euiti, ac defigere oculos in contemplandâ luce Veritatis tuæ; sed ah! catenâ carneâ corporis innodatus, retrahor ad ima; sed, an idèò, quia non possum sumere pennas, ut aquila, & tam altè

S s s 4

vola-

(a) *Matth. 5.*

volare, non potero te amare? En Christe; quia tu es Dominus cæli, & terræ, totius cæli, & terræ stipatus amoribus: Tibi procumbo, quidquid hîc, vel illic immortalium flammarum collucet, illud totum tibi repræsentio; ut amoris mei suppleant defectum. Illic in regione Veritatis gaudebo, videns in te uno, omne verum.

Est pro ventre merum; pro mente, & pectore verum.

19. DIES DECEMBRIS.

Dignus planè est morte, qui tibi recusat vivere. *Bernard. super Cant.*

Christus I.
est vita.

CUi potius oportet vivere; quam ei, cui omnia vivunt? in quo vivimus, movemur, & sumus? qui est Auctor omnis vitæ; qui est vita vitæ nostræ, qui sibi viventibus promittit vitam æternam? An non dignissimus morte, & quidem æternâ, & in eâ pœnis sempiternis, qui recusat ei vivere; ex quo, per quem, & in quo est omnis vita? Vivere Christo; est mori mundo; mori mundo, est nihil sapere eorum, quæ sunt mundi. Sicut cadaver; si induatur purpurâ, & bysso, & non erigit cristas; si ab omnibus, ut Dominus omnium, prono capite honoretur; varii procures, eum ut Regem omni prosequantur cultu, non inflatur fastu: si illi apponantur selectissima fercula, suavissima bellaria, generosum massicum; nullum prodit famis indicium, edendi desiderium: omnia ei, quæ expetunt omnes, offerantur; ita se gerit, ac si nihil offerres; caret omni motu, & sensu. Si talem te exhibeas circa bona mundi; mortuus es mundo: & sic